

θίνος.

Τέρπκιϊ, αλ, οε. ἐπιθ. ναρκωτιχός, στρυφνός, ὄμφακώδης, ὄμφακίας.

Τέρπκοστή, ι. θηλ. νάρκη, νάρκωσις, στρυφνότης. καὶ αἰμωδία, αἱμωδιασμός (τῶν ὀδόντων = δεκόμηνα).

Τερπλίο, πήση (πο. πρε. c.) παρτ. τερπ(ίχζ καὶ -πάλχζ). ὑποφέρω, ὑπομένω, φέφω, καρτερέω-ῶ, ἔγκαρτερέω-ῶ, ὑφίσαμαι, ἀνέχομαι.

Τερπθλίνει, αλ, οε. ἐπιθ. ὑπομονητικός, καρτερικός, μακρόθυμος.

Τερπική, ιλ. ούδ. ὑπομονή, καρτερία, ἀνοχή, καρτεροψυχία, μακροθυμία.

Τέσανη, αλ, οε. ἐπιθ. (μετχχ.) πελεκητός, ξεστός, ξυστός, ἐπεξειργασμένος, ἔξωμαλισμένος (διά τινος σιδηροῦ ἐργαλείου).

Τετινβά, βί. θηλ. = τατιβά.

Τεγένη, ιλ. ούδ. δρόμος (χοιν. τρέζιμον). Σ - βρέμενε-σόλη-ζα. ἡ πρωχ. φορὰ (χρόνου, ἡλίου, καὶ τ. τ.) 2 = τόκζ.

Τεψδ, ήση. παρατ. τεψίχζ (καὶ -ψάχζ) καὶ πλέον οὐ.

= τοχά. (ὅρα ἐν τῷ πίκνα).

Τημένη, ιλ. ούδ. = τίνα. Τίνα, βί. θηλ. ἰλίς, Βόρβορον ὄμφακίας.

Τίνη, αλ, οε. ἐπιθ. βορβορώδης, ἰλιώδης (ἰλυόεις), ὁ τῆς βορβόρου.

Τίχη, αλ, οε. ἐπιθ. ἡσυχος. ἡρεμος, γαληναῖος, γαληνιᾶος, γαλήνιος, γαληνός, ἰλαρὸς, ἀτάραχος, νήνεμος. Στίχος πριστάνηψε. = βλαγοθίσηνος πριστάνηψε.

Τηχομήρη, ιλ. ούδ. ἡσύχως καὶ είρηνικῶς, ἀταράχως, ἀθορύβως.

Τίχοστη, ι. θηλ. = τηινηά. Σμετφρ. ἰλαρότης, τὸ ἰλαρόν, ἐπιείκεια.

Τίχω. ἐπιρ. ἡσυχῆ, ἡρέμα, ἰλαρῶς, γαληνῶς, ἡσύχως, ἡσυχα, ἡσυχίως, ἀταράχως, ἀτρέμα.

Τηινηά, βί. θηλ. ἡσυχία, γαλήνη, νηνεμία, ἡρεμία, ἀταράχία, αὔρα.

Τίτλα, βί. θηλ. = τίτλοι.

Τίτλο, α. ούδ. καὶ τίτλα, τλα. ἀρσ. τίτλος (ἐκ τοῦ Λατ. titulus) (εὐαγγ. Ἰωαν. 19. 19 καὶ 20.) = ηδηπησάνηε.